

Arne Bigsten:

Income Distribution and Development Theory, Evidence & Policy

Arne Bigstens bok *Income Distribution and Development. Theory, Evidence & Policy*, (Heinemann, London, 1983, 192 sid.) handlar om inkomstfördelningen i u-länder: hur den ser ut, vad den beror på, hur den påverkar — och påverkas av — ekonomisk utveckling, och vad man kan göra åt den. Bigstens syfte är inte att förskjuta, utan beskriva, forskningsfronten på området; "Income Distribution and Development" är en aktuell översikt över frågor som ofta stått i centrum för u-landsdebatten, och som sådan fyller den en viktig lucka.

Som naturligt är i en bok av refererande översiktsskara lyser de spännande teserna med sin frånvaro. Ibland slår präktigheten över i träghet. Som läsare kan man då fråga sig hur många olika uppfattningar och motstridiga forskningsresultat och hur många "å ena sidan — å andra sidan", man skall behöva forcera innan man kommer fram till poängerna. Noggrannheten och försiktigheten är dock också en styrka; författaren vet att det behövs element från en rad olika teorier för att analysera ett fenomen med så många skilda ekonomiska och institutionella aspekter som u-ländernas inkomstfördelning, och han vinnlägger sig om att vara rättvis mot dem han hänvisar till. Några enkla förklaringar, eller enkla lösningar, finns inte, och den ödmjukhet inför problemen som genomsyrar Bigstens bok botten helt enkelt i författarens breda och gedigna kunskaper i ämnet.

De policy-slutsatser som dras i "Income Distribution and Development" är sällan entydiga, men pekar för det mesta i pessimistisk riktning. Inkomstfördelningen i u-länderna är mycket ojämn, och författaren delar den i litteraturen förhärskande uppfattningen att

ojämlikheten tenderar att förstärkas under åtminstone en inledningsfas av ekonomisk tillväxt, men att det är svårt att rätta till den. En genomgående slutsats är att det enda riktigt effektiva sättet att åstadkomma en inkomstutjämnning är att öka efterfrågan på arbetskraft: så länge köparens marknad råder på arbetsmarknaden är de flesta statliga ingripanden till förmån för låginkomsttagarna och de inkomstlösa föga verkningsfulla, ibland t o m kontraproduktiva. Det tycks vidare vara lättare att ändra inkomstfördelningen mellan stad och landsbygd än i städerna, vars starkt segmenterade, heterogena arbetsmarknad gör det svårt att nå de fattiga. Med tanke på att de flesta fattiga lever på landsbygden och arbetar med jordbruk torde en förskjutning av de interna bytesförhållandena mellan industri- och jordbruksvaror ha en stor och positiv effekt på inkomstfördelningen i samhället, även om de faktiska jordägarförhållandena på landsbygden naturligtvis spelar en viktig roll för hur de rurala inkomsterna fördelas.

Industrialisering genom importsubstitution får lågt betyg från jämlikhets-synpunkt. Landsbygdsbefolkningen tenderar att diskrimineras, och sysselsättningseffekterna i städerna är i regel mindre än vid alternativa, exportinriktade utvecklingsstrategier.

Bigstens bok behandlar en rad olika områden: idéhistoria, vetenskapsteori och metodik, mätproblem, ekonomisk teori och empiri, institutionella faktorer m m. Empirin mest styvmoderligt behandlad: den läsare som väntar sig att finna mängder med data om den faktiska inkomstfördelningen i u-länderna kommer att bli besviken. En viss afrikansk slagsida i exemplifieringarna, som ibland smittar av sig på de teoretis-

ka resonemangen, är också påtaglig. Detta är en avspegling av författarens egen forskning, som varit koncentrerad till Östafrika.

De teoriintresserade torde ha störst utbyte av "Income Distribution and Development", men boken kan rekom-

menderas åt alla som sysslar med u-landsekonomi. Som uppslagsbok och vägvisare i inkomstfördelningsfrågor är den förträfflig.

Stefan de Vylder
Handelshögskolan i Stockholm/SIDA